

סגולה נפלאה

לקרות אותה בערב פסח העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמסון מאסטרופולייא ז"ל, היד
סוד גדול ונורא. וכתוב גם שכל מי שמעיין הסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת
בשנה ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושם אדם לא
ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על צמותיו ידרוך, ובכל אשר יפנה ילליח, ובכל עסקיו ירוח,
עד ביאת הגואל אמן סלה: [א].

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילים ה' מכליון וחרץ, כלם קדושים
אשר המה בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה:
בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא "פלאות רבות" בשער
הנקרא "יציאת מצרים" פרק ג' דף מ"ב ע"א, וזה לשונו:

הִנֵּה כָּבֵד הוֹדַעְתִּיקָ, שִׁפְרָעָה נִלְקָה בְּמִצְרַיִם בְּעֶשֶׂר מִכּוֹת אֱלֹהִים,
עַל יְדֵי שְׁלֹשָׁה אֱלֹפִים וּמֵאֲתַיִם וּשְׂמוֹנִים מֵלֵאכֵי זִבְלָה
הַמְּמַנִּים בְּשִׁלְשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמֵאָה. הָאֶזְזֵד נִקְרָא שָׂרֵעַ,
וְהַשְּׁנִי נִקְרָא תַמּוּךְ, וְהַשְּׁלִישִׁי נִקְרָא בִישָׁהָא, וְעַלֵּיהֶם הַשָּׂר
הַנִּקְרָא דַלְפַקֵּט, וְעַלֵּיהֶם וְעַל כָּלֵם הַשָּׂר הַנִּקְרָא תַקָּא.
בְּרֵאשִׁית זֹזֵר מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה, וְזֹזֵר מִן הָרְבִיעִי שְׁשָׁה, וְזֹזֵר
מִן הַתְּשִׁיעִי שְׁשָׁה כִּפְתּוּב:

וְהִנֵּה מֵה שֶׁלְקוֹ הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ
זֹמְשִׁים מִכּוֹת, הַיָּם שִׁפּוֹ [ב] שָׁבוּ אֶזְזוּ דְיוד בֶּן יִשִׁי, וְהַיָּם
אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַיָּם תִּקַּל לָקוּ הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים
מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתַיִם מִכּוֹת, וְהַיָּם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד

[א] וכתב הרי"א ז"ל מרגליות ז"ל בהגס"פ שלו. שכל מי שאמר מכתב זה של מהר"ש אסטרופולי זיע"א בשואה בער"פ לא קרה
לו דבר וניצל לחיים והוא פלא.
[ב] גם זה ר"ת שומר פיו ולשונו כי דוד המלך היה בחי' המלכות, וידוע כי בחי' מלכות פה וזוכים לכל ע"י שמירת הפה.

השם אשצה לקו המצרים במצרים זומשים מכות, ועל הים לקו מאתים וזומשים מכות. ובמה שהקדוש ברוך הוא מפה, בו מרפא הגלות. מה פשעו ומה זוטאו, ומה המעל אשר מעלו אבותינו להיות בכור הברזל הזה, עד שנאלם בשמות אלו

דעב צדא כשזזב:

עד כאן לסוף האר"י ז"ל.

והנה מורי ורבותי קדושי ישראל, הדברים האלה פלאים הם, סתומים וזותומים, סגור ואין פורש אותם. וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י ז"ל ולא הגדתני. ומגדל אהבת מורי ורבותי אנלה רז זה שנתגלה לי בזלום וזיוון לילה, ועכשיו אנלה הדבר ברמז לפני כת"ר, והוא רזום יכפר:

וזאת הענין: מה שכתב האר"י ז"ל שפרעה נלקה במצרים עשר מכות וכו' פונתו כף - פי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי זבלה הממנים להכות את הרשעים ולהענישם בניהנם ולטהרם מעונותיהם, ועל זה נאמר:

"ולהכות באגרף רשע", כי אגרף רמז שלשה אלפים ר"פ, ועל ידם נלקה גם פרעה הרשע. ואומר אני הכותב שזהו סוד נפלא

כאשר הוא נכתב במנין ובמספר:

דם	44
צפרדע	444
כנם	110
ערב	272
דבר	206
שחין	368
ברד	206
ארבה	208
חשך	328
מכת בכורות	1094
סך הכל	3280

דם, צפרדע, כנם, ערב, דבר, שזיון, ברד, ארבה, חשך, מכת בכורות:

אלו עשר מכות כאשר כתבתי אות באות עולים שלשה אלפים
 ומאתים ושמונים מלאכי זבלה הממנים לטהר את
 הרשעים, והוא פשט נפלא עין לא ראתה:

והנה הזשבון מכון כאשר נכתב פנם זוסר יו"ד, גם ערב זוסר
 וא"ו, גם זושך זוסר וא"ו, ואז הזשבון ממש לא פוזות ולא
 יותר משלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי זבלה שמענישים
 את הרשעים. והיינו מה שכתב האר"י ז"ל "פכתוב", פרוש
 פכתוב בספר תורה, ולא כאשר כתוב בסדורים ובעל ההגדה,
 כי שם נכתבו כלם מלאים, אלא צריך להיות זוסר כמו שכתוב
 בספר תורה. וגם רבי יהודה לא כתב סימנים כלם רק ראשי
 תבות דצ"ך עד"ש באז"ב, כמו שכתב הרב יצחק אברבנאל
 וכמו שנכתב לעיל:

והיינו מה שכתב האר"י ז"ל, בראשית זוסר מן השלישי עשרה,
 פרוש מכה שלישית שהיא פנם זוסר יו"ד. מן הרביעי
 ששה, שהיא מכת ערב גם כן זוסר וא"ו. וזוסר מן התשיעי
 ששה, שהיא מכת זושך גם כן זוסר וא"ו. ומה שאמר "פכתוב"
 רוצה לומר שכן כתוב בספר תורה זוסר, כנזכר לעיל:

וזהו סוד אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא במצרים,
 מכון ממש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי זבלה
 שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים הממנים באלו שלשה
 רקיעים: אזור נקרא שרע, ואזור נקרא תמור, ואזור נקרא

בישהא, גם בזה יש סוד גדול ונפלא. אלו שלשת אלפים
 ומאתים ושמונים מזונות שהכו את פרעה ואת המצריים
 במצרים כאמור, שממנים באלו שלשה רקיעים של טמאה.
 אמר לנו הכתוב סוד נפלא ונורא, ותקן המגיד כמו ששנה: "אלו
 עשר מכות שהביא", שבאלו שלש תבות נרמזים השלשה
 רקיעים של טמאה ושלשת אלפים ומאתים ושמונים מלאכי
 זבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים כמנין עשר
 מכות. דהיינו עשר אותיות שרע, מכות אותיות תמוך,
 שהביא אותיות בישהא, רמז לאלו שלשה רקיעים של
 טמאה, שבהם יש ממנים כמנין שלשה אלפים ומאתים ושמונים
 מלאכי זבלה ממש, כמנין עשר מכות דם צפרדע וכולי, והם
 שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, כי מלאכי זבלה
 ממנים להכות את הרשעים לטהרם מעונותיהם כאמור, ועל ידן
 הכה את פרעה ואת המצריים במצרים מנין עשר מכות אלו,
 והוא פלא גדול:

ומה שכתב האריז"ל "ועליהם השר דלפקט", פונתו הוא, ששם
 זה שרשו יוצא ממלת המצרים, והיינו: ששלשה רקיעים
 הם, עש"ר מכו"ת שהבי"א, וכפרוש הגאון. ונמשך על
 המצרים שהוא שם דלפקט באותיות הקודמות לאותיות
 המצרים, והמ"ם אזורונה היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש.
 ורמז לזה המגיד במאמר "אלו עשר מכות שהביא הקב"ה על

המצרים במצרים", כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים:

ומה שכתב האריז"ל "ועליהם ועל כלם השך הנקרא תקא", פונתו - כי כאשר ראשי תבות של אלו עשר מכות דצ"ך עד"ש באז"ב בנימטריא תקא כמנין השך ממש, וכמנין אשר, וזהו סוד פונת הכתוב בסדר בא, ולמען תספר באזני בןך ובן בןך את אשר התעללתי במצרים, אשר דייקא שהוא

כמספר תקא, וכיצא בו הרבה פסוקים	114	דצ"ך
אלף, שמורים על זה לסוד אשר כמנין	374	עד"ש
ראשי תבות של עשר מכות כמו שבארנו,	13	באח"ב
ויש לנו בזה סודות נפלאים, וכבוד אלהים	501	סך הכל

הסתר דבר:

ומה שכתב רבנו האריז"ל "השם שפן שבו אזוז דוד בן ישי, והשם אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו זזמשים מכות. והשם תקל אמר והכה אותם במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות. והשם אשצה אמר והכה אותם במצרים זזמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וזזמשים מכות", פונתו לסוד נפלא ונורא, פלוגתא דרבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא המזכר בהגדה. רבי יוסי הגלילי אומר מנין, ורבי אליעזר אומר מנין, ורבי עקיבא אומר מנין.

רבי	212	וְזֶהוּ שְׁכַתְּבַת הָאֲר"י ז"ל, וְהַשֵּׁם שֶׁפֹּה אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מִכּוֹת וְעַל הֵימָּ לָקוּ וְזֹמְשִׁים מִכּוֹת, רִמְזוּ לְרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי, כִּי רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי בְּגִימָטְרִיא שֶׁפֹּה.
יוסי	86	
הגלילי	88	
סך הכל	386	

דוד	14	וְיִמָּה שְׁכַתְּבַת שֶׁבּוֹ אֶזְזוּ דָּוִד בֶּן יִשׂי, רִמְזוּ גַם כֵּן דָּוִד בֶּן יִשׂי בְּגִימָטְרִיא שֵׁם שֶׁפֹּה, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַשֵּׁם דְּוִקָא בָּא דָּוִד בֶּן יִשׂי. וְרִמְזוּ גַם כֵּן מַה שְׁכַתְּבַת בְּסֵפֶר סוּדֵי רוּא, שֶׁרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי נִיִּצוּץ דָּוִד בֶּן יִשׂי, וְזֶה הַשֵּׁם הִכָּה אוֹתָם.
בן	52	
ישי	320	
סך הכל	386	

רבי	212	וּמִצַּד הַשֵּׁם תִּקַּל לָקוּ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הֵימָּ לָקוּ מְאֹתִים מִכּוֹת, רִמְזוּ לְסוּד רַבִּי אֶלְיָעֶזֶר בְּגִימָטְרִיא תִּקַּל, וְהֵיִינוּ רַבִּי אֶלְיָעֶזֶר אוֹמֵר, דְּוִקָא שֶׁהוּא שֵׁם תִּקַּל לָקוּ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מִכּוֹת וְעַל הֵימָּ לָקוּ מְאֹתִים מִכּוֹת.
אליעזר	318	
סך הכל	530	

רבי	212	וְיִמָּה שְׁכַתְּבַת הַשֵּׁם אֲשַׁצָּה לָקוּ בְּמִצְרַיִם זֹמְשִׁים מִכּוֹת וְעַל הֵימָּ לָקוּ מְאֹתִים וְזֹמְשִׁים מִכּוֹת, רִמְזוּ לְסוּד רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁהוּא בְּגִימָטְרִיא אֲשַׁצָּה עִם הַפּוֹלֵל, שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה אָמַר שִׁיכּוּ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם זֹמְשִׁים מִכּוֹת וְעַל הֵימָּ לָקוּ מְאֹתִים וְזֹמְשִׁים מִכּוֹת.
עקיבא	183	
סך הכל	395	

הרי מרמזים אלו שלשה שמות שפו תקל אשצה באלו
השלשה תנאים: רבי יוסי הגלילי בנימטריא שפו, רבי אליעזר
בנימטריא תקל, רבי עקיב"א בנימטריא אשצה, והוא סוד
נפלא ונורא, רזא דרזין, סתרא דסתרין, היינו כאשר כתבת
למעלת כבוד תורתם, והוא רזום יכפר עון:

ומה שכתב רבנו האריז"ל "במה שהקב"ה מכה בו מרפא
הגלות. מה פשעו מה זוטאו אבותינו וכו'", פונתו - באלו עשר
מפות שהם דצך עדש באזוב נרמזים באלו אותיות סוד וטעם
ירידת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתם.
והנה באלו המפות הכה אותם וירפא אותנו הקב"ה, והכה בדם
מכה רבה, אצבע אלהים היא, ומן המכה עצמה באה רפואה
לישראל שגאלם הקב"ה, וכמו שכתבתי. ומה שכתב "מה פשעו
וכו'", רוצה לומר, באלו המפות נרמז הזוטא של אבותינו שגם
ירידת מצרים, ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זו מה
שהקשו מעלת כבוד תורתם עלי, אבל גם זה ניזא כאשר
כתבתי למעלתם, נפלאים מתורתנו הקדושה והטהורה:
ומה שכתב האריז"ל "שהקב"ה גאל אותנו בשמות אלו: דעב
צדא כשזוב",

פונתו - כי האותיות הראשונות של

דצך עדש באזוב הם דעב,

והאותיות השניות הם צדא,

והאותיות האחרונות הם כשזוב.

וְנִרְמְזִים בְּאֵלוֹ הַשְּׁלֹשָׁה שִׁמּוֹת הַרְפוּאָה שְׂרָפָא הַקָּב"ה לְיִשְׂרָאֵל
שְׁנָאֵל אוֹתָנוּ בָּהֶם. הֲרִי בְּאוֹתָן הַמִּכּוֹת שֶׁהֵכּוּ בָּהֶם הַמְצַרִּים,
נִרְמְזִים הַגְּאֻלָּה וְהַרְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל. וְיִהְיֶה רַעְוָא לְפָנֵי הַקָּב"ה
שִׁירָאֵנוּ בִּיַּאת מְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ עִם הַמַּלְאָכִים הַשְּׂיָכִים
לְגְּאֻלָּה, וְיִקְיָם בָּנוּ מִקָּרָא שְׂכַת־טוֹב: כִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת, אֲמֵן נְצִיחַ סְלָה: (ע"כ הוא ההעתקה)